

вѣятъ тамъ, въ тая дива пустиня, сѣятъ нѣколко дюлюма царевича, вѣдятъ овци и свини, които пасатъ въ сжсѣднитѣ планини. Тѣ сж цинцари и зарадъ тѣхъ разказватъ ужъ, че иматъ 100,000 лева капиталъ. Значи, има основание да се мисли, че цинцарина е толкова економенъ, колкото и работливъ. Поднататкъ, азъ намѣрихъ на пхтя една голѣма костенурка, която ни стана другаръ по пхтя. Азъ се почудихъ, като я видѣвъ на такава висока мѣстность, но бричкарина ми каза, че тѣ тука не сж рѣдкость.

Най сетнѣ ний достигнахме Драгоманскитѣ височини. Пхтя оставя на страна рѣката, по която ний до сега вървехме, и отива прѣзъ стръмна крива пхтека къмъ височината. Расителността става по бѣдна. Голитѣ чървено-кървави скали не прѣдставляватъ никаква величественность; нѣма надвѣсена никаква красива планина; изгледъ пустиненъ и мраченъ. Като достигнахме върха, азъ прѣдполагахъ, че ще се спускаме по противоположния склонъ; съвсѣмъ не: прѣдъ очитѣ ни се растилаше широко плоскогорие, до гдѣто ти стигатъ очитѣ. И то не бѣше паша, а изоставени пиви. Само на мѣсти се срѣщаха засѣяни съ царевича мѣста. Около пхтя не се виждаха живѣлица; само много надалечъ, въ дълбочинитѣ на скалистата възвишенность, която ограничава равнината отъ къмъ сѣверъ, азъ забѣлѣжихъ нѣколко сламени кжщи: тамъ се скрили и живѣятъ селянитѣ.

Но, въ тая некрасива и печална пустиня изведнаждъ прѣдъ очитѣ ни се прѣдстави цивилизацията въ своята очарователна форма: това бѣше чюшмя отъ бѣлъ мряморъ, на който имаше написани стихове отъ Корана. Около нея, кой знае откъдѣ се взели малки момиченца, които наливахъ вода въ ссждове, макаръ груби по направата, но красиви по формата. Азъ отидохъ да пия: дѣцата, обаче, си закриха лицата и уплашени побѣгнаха. Ето добъръ примѣръ за противорѣчието между религиозния идеалъ на исляма и политическата и административната дѣйствителность на Турция! Подобно на християнството, Корана завѣщава на хората добри дѣла. Разбира се, че нѣкой